

(2003/C 268 E/089)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0292/03**från Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) till kommissionen**

(3 februari 2003)

Ämne: Uttalande av Tony Blair om Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna i samband med artikel 6 och 7 i EU-fördraget

Den 26 januari antydde Tony Blair via medierna att han, för att få ned antalet asylsökande i Förenade kungariket, ser det som en seriös möjlighet att inte längre efterkomma de förpliktelser som följer av Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (särskilt art. 3 i denna konvention) eller att säga upp konventionen.

I artikel 6.1 i det nya EU-fördraget som snart träder i kraft, sägs att unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Enligt artikel 6.2 skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

I artikel 7.1 ges kommissionen befogenhet att inför rådet lägga fram ett förslag vari slås fast att en medlemsstat hotar att kränka de principer som anges i artikel 6.1.

Anser kommissionen att det innebär en kränkning av principerna i artikel 6.1 om en medlemsstat inte längre efterkommer de förpliktelser som följer av Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna eller säger upp konventionen?

Om Förenade kungariket inte längre skulle efterkomma de förpliktelser som följer av Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (särskilt art. 3 i denna konvention) eller säga upp konventionen — skulle det utgöra en anledning för kommissionen att inför rådet lägga fram ett förslag enligt artikel 7.1?

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(3 mars 2003)

Kommissionen har noterat den brittiske premiärministerns uttalanden.

Kommissionen medger att parlamentsledamotens fråga är relevant mot bakgrund av den särskilda roll som artikel 6 i EU-fördraget och domstolens rättspraxis ger Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna inom EU:s ordning för skydd av de grundläggande rättigheterna.

Kommissionen vill dock försätta sina överväganden mot bakgrund av en eventuell utveckling innan den tar ställning i frågan.

(2003/C 268 E/090)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0298/03**från Wilhelm Piecyk (PSE)
och Helle Thorning-Schmidt (PSE) till kommissionen**

(7 februari 2003)

Ämne: Statligt stöd till sjötransport och sysselsättningen inom sjöfarten i EU

Ett av huvudsyftena med riktlinjerna för statligt stöd till sjötransport⁽¹⁾ är att stöda och slå vakt om sysselsättningen inom EG. Detta syfte kom till mot bakgrund av att sysselsättningen för sjöfolk inom EG under en rad år gått tillbaka, medan alltmer lågavlönat sjöfolk från tredje land samtidigt anställts.

Innan riktlinjerna antogs hade de europeiska institutionerna vid ett flertal tillfällen påpekat att det behövdes stöd till sysselsättningen för sjöfolk inom EG, till exempel i kommissionens meddelande "Mot en ny sjöfartsstrategi"⁽²⁾ och rådets resolution av den 24 mars 1997 "om en ny strategi för att öka konkurrenskraften hos gemenskapens sjöfart"⁽³⁾.

Det svar som gavs i riktlinjerna bestod därför i att medlemsstaterna fick möjlighet att bevilja skattelättnader till sjöfolk från EG för att klyftan i fråga om konkurrenskraft mellan sjöfolk från EG och billigare arbetskraft från tredje land skulle minska.

I april 2001 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om utbildning och rekrytering av sjöfolk⁽⁴⁾. Kommissionen påpekade att billigare arbetskraft från tredje land var en orsak till att sysselsättningen för sjöfolk inom EG hela tiden minskade och tillkännagav följande: "Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka resultaten av tillämpningen av riktlinjerna och kommer att beakta dessa resultat vid nästa omarbetning av riktlinjerna, särskilt med avseende på åtgärderna för främjandet av sysselsättningen" (se nämnda meddelande, s. 10).

Instämmer kommissionen, utgående från det ovensagda, med att statligt stöd till anställning av lågavlönad arbetskraft från tredje land strider mot syftet med att stöda sysselsättningen inom EG? Hur avser kommissionen stimulera sysselsättningen inom sjöfartsbranschen i EG med hänsyn tagen till den nu pågående omarbetningen av riktlinjerna?

⁽¹⁾ EGT C 205, 5.7.1997, s. 5.

⁽²⁾ KOM(1996) 81.

⁽³⁾ EGT C 109, 8.4.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 188.

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(2 maj 2003)

Enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport från 1997 får medlemsstaterna hjälpa sjöfartsföretag att förbättra sin konkurrenskraft genom att minska deras operativa kostnader, bland annat genom att bevilja minskning av eller undantag från skatter och sociala avgifter för sjöfolk.

Stöd till sjötransport har dessutom till syfte att främja expertisen på sjöfartsområdet och sysselsättningen i gemenskapen, både på land och till sjöss.

Kommissionen utarbetar för tillfället ett meddelande om översynen av riktlinjerna från 1997. Enligt detta bekräftas de mål som har fastställts och förbättras metoderna för att uppnå dem.

(2003/C 268 E/091)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0314/03

från Proinsias De Rossa (PSE) till kommissionen

(10 februari 2003)

Ämne: Irlands rapportering om genomförandet av miljölagstiftningen

Medlemsstaterna skall i enlighet med direktiv 91/692/EEG⁽¹⁾ utarbeta regelbundna rapporter om genomförandet av miljölagstiftningen på nationell nivå, som sedan skall läggas fram inför kommissionen. Kan kommissionen ange hur många rapporter Irland borde ha sänt in, hur många den faktiskt erhållit, och om den har informerats om när den kommer att erhålla eventuellt saknade rapporter för perioden sedan januari 1998, samt lämna detaljerade uppgifter om vilka lagar det rör sig om? Kan kommissionen utvärdera konsekvenserna av underlåtenheten att lägga fram de rapporter som skall utarbetas enligt ovannämnda direktiv?

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(17 mars 2003)

Rapportskyldigheten i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön omfattar tre huvudområden i miljölagstiftningen: